

8. Åttonde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbara felbedömningar genom att fastställa att det påstådda undantaget inte var motiverat i förhållande till beskattningen av finansiella vinster från kvalificerade låneförhållanden som inte var förenade med handel och som *prima facie* omfattas av Section 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning). Vad beträffar undantagen för "kvalificerade medel" och "matched interest"-vinster, är kommissionens beslut bristfälligt motiverat, eftersom det inte innehåller någon hänvisning till motiveringen för eller bristen på motivering för dessa undantag.
9. Nionde grunden: Kommissionen har handlat i strid med artikel 108.2 FEUF, artikel 6 i rådets förordning (EU) 2015/1589^(?) och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Konkret underlät kommissionen att i sitt beslut om att inleda förfarandet ange att den var skeptisk till motiveringen för det "75-procentiga undantaget" enligt Section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 för att undvika de praktiska svårigheterna med att analysera kriteriet avseende betydelsefulla funktioner i relation till koncerninterna lån, såsom att ge intresserade parter en rimlig möjlighet att kommentera detta. Kommissionen beredde inte berörde parter att, inom ramen för sin undersökning, inkomma med synpunkter i detta avseende och i beslutet bortsåg kommissionen från sådana synpunkter som berörde parter faktiskt hade inkommit med i det avseendet. Det angripna beslutet är därför ogiltigt.
10. Tionde grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att, beskattning av brittiska företag för vinster från utländska dotterbolag "till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter" inte utgör en begränsning av etableringsfriheten och att den omtvistade åtgärden inte behövdes för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter.

Till stöd för sitt, i andra hand, framställda yrkande om ogiltigförklaring av artikel 2 i det angripna beslutet, har sökanden anfört följande grund:

11. Elfte grunden: Sökanden gör gällande att även om (vilket förnekas) den omtvistade åtgärden ska betraktas som en statlig stödordning, har kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att ett återkrav av stödet inte skulle strida mot grundläggande principer i unionsrätten och genom att förordna om återkrav oberoende av om bildandet av det kontrollerade utländska bolaget och dess utfärdande av lån till i landet icke hemmahörande företagsgrupper i själva verket var ett uttryck för etableringsfrihet. I det aktuella fallet strider ett återkrav mot sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF. Med hänsyn till detta åsidosättande ska återkravet i artikel 2 i det angripna beslutet ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ Rådet direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 12 november 2019 – RDI Reit mot kommissionen

(Mål T-778/19)

(2020/C 45/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: RDI Reit plc (London, Förenade Kungariket) (ombud: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, advokaten M. Peristeraki och K. Desai, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att det inte har varit frågan om olagligt stöd, ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut C(2019) 2526 final av den 2 april 2019 om statligt stöd SA.44896, i den mån det fastställs att det var frågan om olagligt statligt stöd, och undanröja skyldigheten för Förenade kungariket att återkräva det påstått olagliga stöd som sökanden har mottagit i detta sammanhang (artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet),
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i det angripna beslutet, till den del det fastställs att Förenade kungariket ska återkräva det statliga stödet, och
- i vilket fall som helst, förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har missförstått sammanhanget, syftet med och funktionen hos Förenade kungarikets regler om utländska kontrollerade bolag (CFC-reglerna), i fråga om behandlingen av vinster som inte är förenade med handel. Kommissionens slutsats i det angripna beslutet grundar sig på en rad kumulativa och uppenbara fel. Kommissionen har i synnerhet gjort en uppenbart felaktig tolkning av hur Förenade kungariket skattelagstiftning fungerar i stort, syftet med CFC-reglerna, vad specifikt avser undantaget för finansiering av företagsgrupper, och av definitionen av kvalificerade låneförhållanden.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tolkning av undantaget för finansiering av företagsgrupper som en skattebefrielse och därmed en fördel. I fråga om finansiella vinster som inte är förenade med handel, är undantaget för finansiering av företagsgrupper en avgiftsbestämmelse och en del i avgränsningen av CFC-reglerna, och inte en selektiv fördel. Kommissionen har inte tillhandahållit någon kvantitativ analys som visar att det rör sig om en fördel, och i avsaknad av övertygande bevis för att åtgärden i fråga medför en fördel, kan det angripna beslutet inte bestå.
3. Tredje grunden: Kommissionens val av referenssystem för bedömningen av CFC-reglernas verkningar var felaktigt och kommissionen har felaktigt ansett att CFC-reglerna utgjorde ett från den brittiska bolagsskatteordningen fristående regelverk. Kommissionen har missförstått syftet med CFC-reglerna samt underlåtit att beakta Förenade kungarikets utrymme för skönsmässig bedömning.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har gjort uppenbara fel i sin granskning av huruvida det förelåg statligt stöd och tillämpat fel tester i sin bedömning av frågan om jämförbarhet. Kommissionen har inte beaktat att risknivån för det brittiska skatteunderlaget skiljer sig åt beroende på om utlåning sker till en koncernenhet som är beskattningsbar i Förenade kungariket eller en koncernenhet som inte är beskattningsbar i Förenade kungariket, och dragit den irrationella slutsatsen att koncernintern utlåning är jämförbar med utlåning till tredje part.
5. Femte grunden: Även under antagande att de aktuella CFC-åtgärderna *prima facie* ska anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, fastslogs felaktigt i det angripna beslutet att det saknades gångbara motiv som talade för att åtgärderna var förenliga med unionsrätten på området för statligt stöd. Dessutom är det ifrågasatta beslutet irrationellt och inkonsekvent, eftersom kommissionen korrekt har godtagit att kapitel 9 i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) är motiverat i de fall där det enda skälet till att en CFC-avgift kan tillämpas enligt det kontrafaktiska innehållet i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning skulle vara testet avseende "kapital som har anknytning till Förenade kungariket", på grundval av att det testet kan vara alltför svårt att använda i praktiken, men samtidigt, och utan att tillhandahålla tillräckliga skäl, hävdade att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning aldrig är motiverat i fall där testet avseende betydelsefulla funktioner som utförs av personer (SPF-testet) skulle leda till att en CFC-avgift tillämpas enligt kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning. SPF-testet är nämligen så svårt att tillämpa i praktiken, att kommissionen borde ha funnit att kapitel 9 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning är berättigat även mot bakgrund av detta test och följaktligen slutit sig till att det inte är frågan om statligt stöd.

6. Sjätte grunden: För det fall det angripna beslutet ska bestå kommer verkställigheten av det, genom återkrav av det påstått statliga stödet från sökanden, åsidosätta grundläggande principer i unionsrätten, inklusive etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, under påpekande att, i sökandens fall, de utländska kontrollerade bolagen i fråga är belägna i andra medlemsstater.
7. Sjunde grunden: Beslutet om återkrav i det angripna beslutet är ogrundat och strider mot grundläggande principer i unionsrätten.
8. Åttonde grunden: Kommissionen har inte gett en tillräcklig motivering till viktiga punkter i det angripna beslutet, såsom slutsatsen att CFC-avgiften i kapitel 5 i del 9A i 2010 års lag om (internationell och annan) beskattning, kunde tillämpas utan svårighet och utan att en oproportionell börda uppstod med hjälp av SPF-testet.
9. Nionde grunden: Det angripna beslutet åsidosätter även principen om god förvaltningssed, som innebar att kommissionen ska säkerställa insyn och förutsägbarhet i sina administrativa förfaranden samt meddela sina beslut inom en rimlig tid. Det är inte rimligt för kommissionen att vänta i mer än fyra år med sitt beslut om att inleda förfarandet i förevarande fall och meddela ett beslut i ärendet mer än sex år efter det att den omtvistade åtgärden trädde i kraft.

Talan väckt den 12 november 2019 – Ashtead Financing mot kommissionen

(Mål T-779/19)

(2020/C 45/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ashtead Financing Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: M. Whitehouse och P. Halford, Solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2019/1352 av den 2 april 2019 avseende statligt stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper (EUT L 216, 2019, s. 1),
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den mån den innebär ett åsidosättande av sökandens etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden elva grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller en uppenbart felaktig bedömning genom att fastställa att reglerna om undantag för finansiering av företagsgrupper ("den omtvistade åtgärden") gav upphov till en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och/eller uppenbart felaktig bedömning när den fastställde referenssystemet för bedömningen av om fördelen var selektiv.